

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Juni 1907.

No. 6

Några ord för din konfirmationsbibel.

Blomman uti ökensanden kan bli fager äfven den, men den vissnar snart och mister all sin fågring då igen. Sänk igenom lösa sanden själens rot på djupet ner, och med glädje skall du skåda, hur ej blomman vissnar mer.

Bibelns rika vattenflöden mer än för en värld förslå. Träng igenom, sök blott upp dem, ock så du skall näring få. Evighetens blomster kunna endast vid de vatten gro, men de växa där dess mera — heta kärlek, hopp och tro.

J. THULIN.

Döpselnådens bevarande.

Om döpselnåden säges det enkelt och gripande i vår katekes: *Döpselnåden förspilles därigenom att den döpte icke låter den Helige Ande hos sig verka en daglig bättring, utan öfvergifver Guds ord och bönen, fallar lust till världen och samtycker till synden.*

Döpselsens nåd — var det icke den, som vid konfirmationen åter trädde — förs jag säga det: hvar och en af eder? — till mötes? Var det icke denna nåd, som åter likasom besökte eder, erbjöd sig åt eder, kallande, manande eder att komma igen till Herren? Var det icke denna nåd, som emellanåt bevekta edra hjärtan, som drog eder till Guds ord och framkallade ett frågande efter Herren? Var det icke denna nåd, som kanske till och med trängde öfvertygaude, upplysande och bestraffande in i edra samveten, och som äfven lyste upp vägen till fadershemmet, den väg, som Jesus själf är? Var det icke denna nåd, som en tid bortåt knöt ett band, svagare eller starkare, mellan eder och Herren? Ja, är icke all nåd, som mött och ännu möter eder, ett utflöde från denna döpselsens nåd?

Men denna nåd kan förspillas. Hvad blir det väl af alla rörelser under konfirmationsundervisningen och konfirmationsdagarna,

om den Helige Ande icke får verka en daglig bättring genom en allt djupare gående syndakänedom? Ack, det blir ej annat, än hvad som sker, då säden faller bland stenören. Man anammar ordet med glädje, men det har inga rötter, och så vissnar alltsamman bort. Den ljufviga brodden, åt hvilken lärare och andra glädde sig, den var snart vissnad. Och huru kunde det gå annorlunda, då man öfvergaf Guds ord och bönen? Gud fick ej tala mera till dig i ordet, och du talade ej mera med honom i bönen; allt har gått upp i talandet och sällskapandet med människor. Så har du fallat lust till världen. Världen skall nu ersätta Gud — om hon annars det kunde; världens sällskap skall ersätta umgänget med Gud. Skenet och lögnen i världen skall ersätta sanningen af Gud, världens vänskap skall ersätta Guds vänskap. O, hvilken ersättning! Veten I icke, att världens vänskap är Guds ovänskap? Jak. 4: 4. Huru tomt och ödligt i det innersta hos en människa, som så fattat kärlek till världen? Och med denna kärlek följer då också, att man samtycker till synden. Med denna bedröfvar man Guds Helige Ande och träder från levande Gud. Ack, kära nattvardsbarn, är det nu så med dig? Då har du förspillt mycket, du vet ej hur mycket. Är du väl lycklig i ett sådant tillstånd? Därför ville jag åter bedja och förmana dig: Förspill ej ännu mera! Förspill ej den dyra nådatiden! Ty ännu bjuder Herren dig nåd, men du vet ej hur länge. Ännu vinkar fadershemmet från fjärran, att du må återvända dit. Men det aflägsnar sig ju ock allt mer och mer, ju längre du går bort. Vänd därför om och låt Herren hos dig verka bättring, att du må komma till dig själf och besinna dig, att du må stå upp och gå till din Fader och säga: Jag har syndat på nytt; jag har gått längre bort i det främmande landet; jag ville stå upp och gå till dig och bekänna min synd. — Herren skall då undfå dig.

O, förspill ej nådatiden: ack så dyr! Se, han flyr och är snart förliden. Dröj ej, tills de onda dagar hinnas opp. Årens lopp kraft och mod försvagar.

Då jag har talat om förspillandet af den nåd, som vid konfirmationen erbjöd sig, så förstån I ju väl, att jag därmed icke velat säga, att alla så illa gjort. Det är min farhåga med afseende på edert själaväl, som kommit mig att tala. Jag är viss på, att hvad jag sagt har sin tillämpning på mer än en bland eder. Och det gör mig ondt! — Men jag tror mig ock veta, att det är flera bland mina förra nattvardsbarn, som icke kunna finna sig med världens ökenväsende, utan som längta tillbaka; som gå med ondt samvete öfver att ha öfvergifvit sin ungdoms Mästare. Detta håller dem på afstånd från Gud. Därunder får synden lätt makt med dem. Detta gör åter ny oro. Så blifva de allt mera utsatta för frestelsen. Till hvar och en af dem ville jag säga: Skynda tillbaka! Gå enkelt fram till Herren! Bekänn allt för honom, som är redo att förlåta. 1 Joh. 1: 9. Du får komma! Du blir icke utkastad. Grip åter uti den utsträckta frälsarehanden, ty den handen är utsträckt till dig! Hos Herren är nåd och mycken förlossning när honom. Möt honom åter i hans ord, också om du måste slå ned ögonen af blygsel öfver din afvikelse! Möt honom åter i bön, också om din bön till en början ej skulle blifva annat än en syndabekännelse! Men låt det icke stanna med något mindre, än att du så kommer.

Och hvad skall jag säga till eder, som utkoren den goda delen? Jo, jag ville för eder så gärna beprisa denna goda del för att därmed styrka och uppmuntra eder. Jag ville påminna eder om allt det goda, som är i Kristus Jesus, på det I mätten i honom mer och mer söka och finna edert allt. Han är oss af Gud gjord till visdom och till rättfärdighet och till helgelse och till förlossning. 1 Kor. 1: 30. Det skolen I få erfara i samma mån som I lären

känna och erfara, huru blinda, huru syndiga, huru hjälplösa I ären. Ty på den vägen allena kunnen I fatta, hvad detta ordet innebär. Att Kristus är oss gjord till allt detta, som här nämnes, det visar ju, att intet däraf finnes hos oss, lika visst som att vi skola finna allt detta hos honom. Han är oss gjord till *visdom*, att då vi stå undrande, spörjande, kanske tviflande, men vända oss till honom med våra frågor, så skola de visdoms- och förståndsgåfvor, som i honom ligga inneslutna, upplåta sig för oss. Han gifver oss sin Helige Ande, som lär oss allting. Detta kan du vänta af honom, så visst han är dig gjord till visdom. — Och när du icke vet, hvad du vill göra för den myckna synd, som hos dig är, och du ingen egen rättfärdighet kan upprätta, utan kommer på skam med alla dina försök att själf framställa en sådan, då skall du i honom hafva rättfärdighet för Gud, som själf gjort sin Son till *rättfärdighet* för oss. Du skall i honom hafva förlösning genom hans blod, syndernas förlåtelse efter hans nåds rikedomar, ty så har ju Gud själf velat. — Och när du ser dig om efter *helgelsekraft*, så skall du icke behöfva gå till dig själf för att genast åter sjunka ned i hopplöshet vid erfarenhet af syndernas förfärande makt och din egen vanmakt; utan du skall i tron få se upp till din Frälsare och af honom, på grund af *hans* lif och uppståndelsekraft, och af hans gudomskraft få vänta allt, hvad till lif och gudaktighet tjänar. Och af honom skall du ock få vänta slutlig *förlösning* från allt ondt. Ty till allt detta är han *dig gjord af Gud*. Tror du på honom, så skall du icke blifva bedragen. Det skall då till dig heta: *Salig är du, som trodde, ty alla ting skola varda fullbordade, som dig sagda äro af Herren*. Ja, allt är oss gifvet i Kristus. Därför beror allt därpå, att vårt hopp är ställt till honom, att vi förbida honom, ty ingen kommer på skam, som förbida honom, men de löse föraktare, de komma på skam. Och hvilken fullhet upplåter sig icke för dem, som söka Herren, i jämförelse med den hjätetomhet och hjärteödslighet, som världskärleken har med sig, ej blott i evigheten utan redan nu? Huru kan då någon nöja sig med världen, när himmelriket erbjudes honom i Kristus?

J. C. BRING.

På resa.

Är du med, dyre läsare? Ja, hvem är icke det? Vi äro ju alla resenärer. Hvar enda en af oss är en passagerare på snälltåget mot evigheten.

Men är det icke förunderligt, huru mycket människorna resa från plats till plats här på jorden. Kunde vi addera ihop alla de penningar, som gå åt för resor blott på ett enda år, hvilken väldig summa skulle det ej blifva! Somliga resa emedan de måste, andra emedan de vilja. Somliga resa för affärers skull, andra äro på flyttande fot, åter andra resa för nöje eller för att återvinna hälsan eller för att hälsa på sina nära och kära. Tåg, båtar, spårvagnar äro ju fulla af folk. Hvilket oroligt släkte vi människor ändå äro! Där finnas många bevis för sannfärdigheten af det ordet, att vi här icke hafva någon varaktig stad. Mätte vi då ock alla vara bland dem, som med Abraham söka efter det tillkommande.

Vi äro alla reskamrater på tåget, som hastar mot evigheten, detta antingen vi vilja eller ej. Men, dyre vän, hvilka utsikter hafva vi för evigheten? Den som ej vet huru han skall få det i evigheten, och kanske ej frågar mycket därefter, han har det nog icke särdeles väl ställt. Må ingen säga, att man ej kan veta något därom, ty det är icke sant, emedan man kan om man vill. Den som ej frågar efter sin själs eviga väl, den som lefvat lätt och lustigt på den fåfänga onda världens sätt, den som älskar världen och de ting, som äro i världen och har sitt största nöje i världens njutningar och sin största skatt i världens ägodelar, han rusar med snälltågsfart mot en osalig evighet. Den som förtröstar på sin egen rättfärdighet och fromhet och goda gärningar, kan väl brösta sig öfver, att han ej hör till de förstnämndas hop här i tiden, men äfven om han reser i "private car", så är han dock på väg till samma förskräckliga mål: en osalig evighet. Jesus skall en gång säga till honom: "Jag kände dig aldrig". Men den som i sann bättring och lefvande tro lärt känna Jesus, den som vill vandra i Jesu fotspår enligt bibeln såsom reskarter, den som till reskost valt den mat, om hvilken Jesus säger: "Mitt kött är sann mat och mitt blod är sann dryck", den som hellre lider smälek med Guds folk än att hafva lust

i synden, han är, hvad världen än må säga om honom, på väg till det härliga målet: den saliga evigheten. Till sådana säger Jesus: "I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag hafva sagt eder det; jag går bort för att bereda eder rum. Och när jag har gått bort och beredt eder rum, skall jag komma tillbaka och taga eder till mig, på det att hvarest jag är, där skolen I ock vara." Läs vidare i bibelns två sista kapitel om den himmelska härlighet, som står Guds folk åter. Käre vän! Vi få väl mötas där?
M. L. L.

Han kommer!

Se, han kommer med skyarna, och alla ögon och de som hafva stungit honom skola se honom, och alla jordens folk skola jämna sig öfver honom; ja, anen. Uppb. 1: 7.

Detta är ett fröjdefullt utrop från Gud och den triumferande församlingen till den klena jorden i fiendelandet, lidande och stridande, omgifven af dödsrikets makter. Denna vers är den kortaste sammanfattningen af hela den sköna uppenbarelse, som församlingen genom Johannes mottagit. Hela boken omtalar från början till slut vår Herres Kristi härliga tillkommelse. Den beskriver honom och hans stora verk och särskildt hans domar öfver kristenheten och hela världen. Den slutar också med hans egen försäkran: Se, jag kommer snart.

Han kom en gång i syndigt köttens liknelse, såsom Guds Lamm att bära den fallna världens synd. Han bar korset, han var lydig in i korsets död och med sitt blod ingick han uti det allra heligaste. Han har nu icke varit sedd på lång tid. Dock har han varit när och midt ibland sina trogna, som, utan att se honom, hafva trott och funnit lif, frid och salighet i honom.

Han som led och dog på förbannelsens träd, räknad bland ogärningsmän, skall komma igen. Hela världen, allt hvad människa heter, skall känna igen honom, att han är Jesus från Nasaret, den milde och ödmjuka korsbäraren, som af kärlek dog för syndare. Men han bär nu icke korset utan kronan, ej röet utan spiran. "Alla se att han är den helige, den upphöjde och förhärligade Människosonen, som af Fadern blifvit upphöjd och förhärligad och som har fått "all dom" öf-

ver den värld, som han köpt med sitt blod.

För den sanna tron är denna tillkommelse efterlängtat, skön och salig. Det folk, som Kristus uttagit från världen, som nu icke tillhör jorden utan som här tvång i världen, det folket bjudes nu lyfta sitt hufvud upp, ty förlösningen nalkas. De öfriga, som icke tillhöra himmelriket utan jorden, de förskräckas, de jämra sig. De tala icke att se den Heliges ansikte. De se på bergen, på högarna och bedja dem skylla sig. Men kunna väl berg eller hela jorden skylla ett ondt samvete, ett gudlöst lif och lefverne från känslan af hans heliga, rättfärdiga domar? O, nej!

Det gamla Israel har stungit honom genom sin blinda otro och sin bittra förnekelse. Lik Saulus från Tarsus hafva de under folkens tider spjärnat emot udden. De hafva därför mistat Guds rike, blifvit förskingrade och plägade bland alla folk på jorden. Förstfödslovet gick förlorat och gafs åt hednafolken, som trodde utan att se, men som trodde enligt de heliga skrifterna. De stötte sig på hans förnedring. Han blef för dem en stötesten, en förargelseklippa. Inför deras råd försäkrade han dem, att han framdeles skulle komma på kraftens högra hand med himmelens skyar. För denna försäkran dömdo de honom till döden. Nu se de honom, Abrahamssäden, Davidsönnen, den Helige i Israel, som de kallat "timmermannen", som de bespottat, slagit, förnekat och stungit. De hafva orsak att jämra sig.

Då han kommer har ondskan mera än förr tagit öfverhand bland jordens folk. Satan har stigit ned och uppviglat ofron till öppen kamp och strid med Jesus om herraväldet på jorden. Det gäller hans rikets vara eller icke vara bland jordens folk. Då Människosonen kommer, "mån han skall finna tro på jorden?" Men han bär herradömet på sina axlar. Han ensam trampar Guds vredes vinpress, om ingen bland folken är med honom, om han har hela världen emot sig. Allt skall blott tjäna till att förhärliga hans makt och stora, rättfärdiga domar öfver fienderna. De skola jämra sig. Han lägger dem alla till sin fotapall.

Man skall dock se denna hans tillkommelse att ljuset af hela Guds ord och finna, att denna hans uppenbarelse är icke blott en världs-

dom, utan äfven en frälsnings-uppenbarelse. Han dömer, men han frälsar likaledes. Det är den milde Frälsaren, ej blott den helige, stränge domaren, som varder sedd. Ännu skall man se upp till honom i bättring och tro. Han skall framkalla bättringstärar, men äfven benådade syndares hosianna, och lofsånger af de i dödlig lekamen lefvande på jorden. Se Sak. 12: 9—11; 13: 1—9.

Denna Kristi tillkommelse är visserligen en världsdom, som öfvergår hela jorden, lik syndafloden; en dom öfver folken, öfver samhällsinvärningarna på jorden, öfver nationalsynder och öfver den hedning-kristna kyrkan. Men det är icke den yttersta dagen, icke den sista, allmänna slutdomen öfver människosläktets individer. Denna hans tillkommelse skall träda in på världshistoriens område såsom ett historiskt faktum och icke blott såsom historiens slutpunkt. Det skall gifvas tid och världshistoria efter denna Kristi tillkommelse. Hans sista tillkommelse på den hvita tronen till slutdomen sker då "ingen tid är mer", inga skylar, hvarken berg eller högar att ropa till om fördöljande, ty för hans blick fly jord och himmel och finna intet rum.

Många hysa uppfattningen att Kristi nästa tillkommelse är världens ände och den yttersta domen. Men denna uppfattning är godtycklig och resultatet af ett likgiltigt ransakande af skriften om tillkommelsen.

På Oljeberget frågade lärjungarna Jesus om teeknen för Jerusalems förstöring, Kristi tillkommelse och världens ände. De syntes tro att dessa tre världshändelser vore en enda. Nu är Jerusalems förstöring långt bakom oss på tidens område. I framtiden hafva vi ännu Kristi tillkommelse och världens ände. *Tvenne* händelser, skilda i tiden. På längre afstånd och vid ett flyktigare iakttagande kunna flera föremål tillsammans synas såsom ett enda. Men på närmare håll och vid bättre iakttagelse ser man föremålen hvar för sig. Detta lämpar sig äfven på dessa profetiska förutsägelser.

Skriften talar om en Herrens dom öfver jordens folk före världens ände. Då skall han göra slut på folkens krig mot hvarandra. Mika 4: 1—5. Då skall han samla sina utvalda, Matt. 24: 31, och åter

te sig för sitt gamla Israel, Hes. 39: 21—23; Sak. 12: 10—13. De tusen åren omnämnda i Uppb. 20 följa på denna Herrens tillkommelse och dom. Efter dessa tusen år följer Kristi sista tillkommelse på tronen för att döma människosläktets individer och för att förvandla himmel och jord.

Den uppenbarelse, som vår text beskriver, faller således på världshistoriens område långt före den yttersta dagen. Vi vänta denna tillkommelse i vår tid. Herren göro oss beredda! B. S. N.

Kyrkliga nyheter.

Pastor Gustaf E. Rydquist har erhållit kallelse från den sv. ev. luth. församlingen i Rhinelander, Wis.

* * *

Pastor J. A. Levin i Douglas, A-laska, är af konferensens missionsstyrelse kallad till missionspastor för fältet i Aberden, Wash., och omgifning. Stud. Nels Benson gaf nekande svar på den till honom utfärdade kallelsen.

* * *

Pastor Herman Lind har antagit Gethsemane-församlingens i Seattle kallelse att upptaga missionsarbete i förstaden Ballard. Vi glädjas öfver att åter få pastor Lind till medlem af vår konferens.

* * *

Pastor E. K. Jonson har med nej besvarat Salems-församlingens i Spokane kallelse att blifva dess lärare.

* * *

I Troy höll pastor Nelson sin afskedspredikan den sista söndagen i april. Församlingens nye lärare, pastor S. D. Hawkins, håller sin inträdespredikan den första söndagen i denna månad.

Kvinnoföreningen höll sitt reguljära möte hos Mrs Axel Olsson den 11 maj. Många voro tillstädes och kassan öktes med det vackra beloppet af \$8.17. Nästa möte hålles hos Miss Sofi Anderson torsdagen den 13 deennes.

* * *

I vår lilla Cordelia-församling gjorde pastor Jespersen, vår skolpresident, en påhälsning i slutet af april för att upptaga subskription för konf. ns skolflygge. \$130 tecknades. Det var icke så illa för en församling på 16 kommunikatör.

* * *

I *Moscow* hölls konfirmation söndagen den 12 maj. Kyrkan var fylld med folk, som åstundade att bevittna den högtidliga akten. Kl. 3 på e. m. firades Herrens heliga nattvard. Mr Anders Karlson upptogs därvid i församlingens gemenskap och tvenne barn mottogo det heliga dopet.

Följande voro de unga personer, som konfirmerades:

Ina Maria Anderson
Frederick Dehle
John Franklin Edwin
August Walter Johnson
Oscar Fredrik Karlson
Selma Adele Lindquist
Hazel Wilhelmina Larson
Jennie Eulalia Nelson
Fridolf Leonard Nelson
Josef Roche
Leif Roche.

Dessa erhöilo som minne af sin konfirmation hvardera ett exemplar af bibeln, konfirmationsattest och Brings minnesord, och de två som läste på engelska, Be Thou Faithful. Klassen skänkte sin lärare en gåfva på \$25.50, för hvilken hjärtligt tackas. Mätte Gud få behålla dessa kära ungdomar i sin gemenskap!

Pastor Jesperson var ock här i slutet af april och upptog subskription för konf. skolbygge. På sin lista fick han tecknade \$1,195, hvilket må anses som ett uppmuntrande resultat i betraktande däraf, att blott några veckor förut församlingen upptagit subskription för att utplåna en del af skulden på sin kyrka. Inom de tre församlingar, som hittills utgjort ett pastorat, är således hela det subskriberade beloppet \$2,316.00.

Fruarna Axel P. och Victor N. Ramstedt, åtföljda af sina barn och Selma Lindquist, afreste förliden månad till Minnesota för att hälsa på släkt och vänner. Mr Victor Johnson i Troy afreste samtidigt till Nordstjärnstaten i samma ärende. Alla tillönskas trellig resa under Guds beskydd och välkomna tillbaka!

* * *

Marshfield. Genom enighet i arbete och uppföring har vår lutherska församling nu fullkomligt förverkligadt sitt under förliden jan. månad fattade beslut, att iordningsställa passande och bekvämt pastorsboställe. Detta länder församlingen till heder och pastorfamiljen till uppmuntran och gagn.

Med anledning af att vår välkände lumber kung från Minneapolis,

herr C. A. Smith, har köpt stora områden af härvarande urskogar, angränsande Coos Bay, och på grund däraf kommer att anlägga stora sågverk härstides, föranledes en lyftning inom industrien, hvilkens like icke varit hafver i dessa trakter. Den nu pågående planläggningen är storartad. Med anledning af denna rörelse på lumber industriens område väntar man stor invandring af skandinaver från östern. Vi hälsa ankommande lutheraner särskildt välkomna.

Kvinnoföreningens möten äro väl besökta.

Kvinnoföreningen i North Bend samlar fond för blifvande kyrkobygge. Mötena äro talrikt besökta. Mätte en stor andeutgjutelsens dag komma.

Må innevarande år blifva början ej endast till Coos Bays finansiella och materiella framtida storhetstid, utan äfven till dess andliga och kyrkliga storhetstid.

* * *

Portland. Augustana. Den 14 april intogos följande i församlingen:

Mrs Mina Eriksen med 5 barn;
Mrs Brita Stina Jensen med 4 barn;

Mrs Maria Paulson;
Mr Otto J. Peterson från Muskegon, Mich.;

Mrs Emilia C. Peterson, dito;
Agnes E. Peterson, dito;
Abel S. Peterson, dito;
Victor A. Peterson, dito.

Det är uppmuntrande för en församling, om medlemsantalet ökas, och är hon lifen och svag, så är det så mycket mera uppmuntrande. Må de nyintagna och hela församlingen växa i nåden!

I söndagskolan äro 67 barn inskrifna. Omkring 50 besöka den regelbundet. Då vi få vår nya kyrka, kunna vi bereda rum för många.

Ungdomen firade majfest hos familjen O. W. Axelsons den 2 maj på kvällen. Den var rätt lyckad och behållningen god. Ungdom från Immanuel-församlingen hjälpte till med programmet. Tack!

Alice och Edith Swanson bjödo Willing Workers den 4 maj till sitt hem, 1011 E. 12 st.

Mrs P. Pearson, 468 Vancouver ave., bjöd kvinnoföreningen den 9 maj. Föreningarna växa till betydligt.

* * *

Warren, Ore. Den 17 april firades gudstjänst i Anders Staffans hem. Det blef då öfverenskommet att församlingen möter såsom en missionsförening den 3 onsdags e. m. i hvarje månad eller vid pastorsbesök. Mrs E. Nyman valdes till föreningens sekreterare och Mrs O. Israelson till kassör. Vid hvarje möte erlättes till kassan en frivillig afgift. Kassan skall användas för mission och andra välgörande ändamål. Ingen kaffebjudning eller matservering får förekomma vid mötena. Däremot vill man uppbygga sig med Guds ords betraktelse, sång och bön. Församlingen vill nu på detta sätt verka för Herrens sak. Må resultatet ständigt blifva godt.

Mr C. J. Larson är betänkt på att skänka en välbelägen kyrkoplan till församlingen. Härför tackar hon, och af sådan kärleksuppföring uppmuntras hon. Äfven är man betänkt på att med det första åsidosätta ett litet passande landstykke till församlingens grafgård. Någon tid längre fram torde det bli möjligt för Bethania att köpa sig eller låta bygga kyrka.

* * *

Seattle. På sin kvartalsstämma i april valde församlingens pastor Herman Lind i Anaconda, Mont., att blifva missionspastor i Ballard. Han har till församlingens glädje antagit kallelsen och lofvat börja sitt arbete i Ballard, som nu genom omröstning är en del af Seattle, redan den 1 juni. Han kommer att bo i pastorshuset under sommaren tillsammans med stud. Karlström.

Församlingen har gifvit sin pastor 3 eller 4 månaders tjänstledighet under sommaren. Under tiden kommer pastor Larson och hans fru att resa hem till Sverige. Det är med glädje de tänka på möjligheten att än en gång få se fäderneslandet och sin födelsehygd i högarnord. Det är nu 28 år sedan pastorn och 25 år sedan frun reste från Sverige. Nästa 2 juli blir det 15 år sedan de kommo till Seattle.

Pastor Lind kommer att sköta om de pastorala göromålen under pastor Larsons bortovaro.

Vi säga härmed ämbetsbröder inom konferensen och vår kära *Columbias* läsekrets för öfrigt ett hjärtligt farväl för en liten tid. Gud vare med oss alla både hemma och borta. Vi hoppas blifva ihågkomna i nådesyskons förböner.

Anmärkning af red.: *Columbia* tillönskar pastorsherrskapet Larson en lyckosam, angenäm och treflig resa, under Guds trofasta beskydd, till älskad fädernebygd och innerligt välkomna hem igen! Så gärna vi själfva vilja göra en sådan resa! Pastor Larson har lofvat att skriva till *Columbia* under vistelsen i Sverige.

* * *

Vancouver, B. C. Tvenne af våra äldre kyrkemedlemmar hade glädjen att fira silfverbröllopp här-omdagen. Det var vid ett af kvinnoföreningens möten, som nyheten spreds. Att lyckönskningar följde var ju helt naturligt. Till och med den amerikanske konsulin i staden hade fått reda på saken och sändt vännerna en vacker present. Att kunna blicka tillbaka på en 25-årig lycklig förening, är ju en stor Guds nåd, särskildt då vi tänka på den mödosamma och syndiga värld, i hvilken vi lefva, där så många svårigheter uppstå, som ofta sätta kärlek och tillgifvenhet på de starkaste prof. 19 af dessa 25 år hafva makarna Lundgrens tillbringat i det nordliga Manitoba, där långa och stränga vintrar visst icke spara någon, som vill uppehålla sig och de sina. Men det har gått. Allt hifintills har Herren hulptit och han vill äfven hjälpa i framtiden. Som de varit trogna mot och verksamma för sin lutherska tro däruppe ha de ock varit här i Vancouver, hvarest de varit bosatta sedan något öfver ett år. Gåfve Herren dem ännu många lyckliga och välsignelserika år på jorden.

Församlingsarbetet går framåt. Lifligt intresse visar sig. Gudstjänsterna besökas duktigt i synnerhet på söndagskvällarna. Sångkören förtjänar utmärkt beröm för sitt arbete att göra gudstjänsterna upplyftande och intressanta. Kvinnoföreningen håller sina reguljära möten hvarannan vecka och dessa besökas af en anseelig skara. Vid sista ungdomsmötet var icke ett enda "blank" nummer. Endast "prästen" ville icke sjunga, men han fyllde sitt nummer med att läsa en kort berättelse. Rätt så, unga vänner. Låt ej "ursäkt" eller "kan icke" finnas i edert ordförråd.

* * *

Spokane. Äfven här höll pastor J. E. Ostlund den 19 april för fullt hus en med spänd uppmärksamhet afhörd föreläsning på engelska öf-

ver ämnet: "The Music of Life". Vid samma tillfälle sjöngo miss Hannah Anderson, lärarinna vid vår skola i Coeur d'Alene, och miss Ellen Johnson hvar sitt solo och församlingskören tvenne sänger. Vår nya musikkår uppträdde då för allmänheten för första gången och spelade på ett berömvärdt sätt tvenne nummer.

Den 12 maj var en stor högtidsdag för denna församling. Då hölls konfirmation med årets nattvardsbarn på förmiddagen, och på kvällen firades Herrens heliga nattvard. Vädrret var det allra härligaste, och stora skaror fyllde till trängsel det med blommor och palmer skönt smyckade templet. Nattvardsgången var den största i församlingens historia. 15 nya medlemmar, 11 kommunikanter och 4 barn, inlystes i församlingen.

Emedan detta var pastor Jespersons sista söndag såsom pastor för denna församling, uttalade han efter gudstjänstens slut på kvällen några hjärtliga afskedsord till församlingen, som han betjänat i tre år och nio månader och lärt att innerligt älska. Pastor och församling skiljas åt utan ett minsta grand af misshälligheter emellan dem. Må Herren rikligen välsigna församlingen och den afgående läraren samt den herde, hvem det blifva må, som Herren i nåd behagar sända församlingen. Pastor E. K. Jonson har svarat nej på den till honom ställda kallelsen. Kyrkorådet har utlyst stämman till den 21 maj och uppsatt pastor J. E. Morton som kandidat. Under vakansen förestås församlingen af teol. stud. A. J. Anderson.

Verksamheten i östra delen af Spokane, Union Park, uppehålles och går stadigt framåt. Hvarje söndags e. m. hålles söndagsskola kl. 3 och gudstjänst kl. 4 i kapellet. Kvinnoföreningen, som bildades d. 16 jan. detta år, håller reguljära och mycket väl besökta möten hvarannan vecka. För en tid sedan föranstaltade den en liten festtillställning, hvarpå den förtjänade \$55.

* * *

Astoria och omnejd. Pingstdagen konfirmerades årets nattvardsbarn, 18 till antalet. På kvällen samma dag firades Herrens heliga nattvard, då det gafs de unga tillfälle att för första gången möta Herren vid hans nådebord. Både konfirmationen på förmiddagen och

nattvardsgången på kvällen höllas på engelska språket. Trefaldighets-söndagen firas Herrens heliga nattvard på svenska. Åtskilliga hafva redan begärt inträde i församlingen och vi hoppas få en rätt stor anslutning af nya medlemmar vid dessa tillfällen.

Pastorsfamiljen rustar sig för sin resa till östern. Frun med barn komma att tillbringa hela sommaren i sitt föräldrahem i Clinton, Iowa, men pastorn ämnar att vara tillbaka här i början af juli.

Våra söndagsskolor vinna betydlig anslutning i vår. Söndagsskolan, som hålles i kyrkan, har växt fastän vi börjat ny söndagsskolverksamhet nere i staden. Hela antalet söndagsskolbarn inom församlingen är nu i det närmaste tre gånger så stort som för två år sedan. Båda söndagsskolorna hafva kvinnliga föreståndare och hållas uteslutande på engelska språket. Miss Alema Nyland har med trohet och nit i många år förestått söndagsskolan i Uppertown. Mrs Andrew Young förestår nu vår nya söndagsskola, som hålles i den tyska lutherska kyrkan.

I Chinook hölls gudstjänst på Kristi himmelfärdsdag. Rätt många både svenskar och norskar voro närvarande. 5 familjer där tillhöra vår kyrka i Astoria. Den norska synoden har en församling på sju kommunikanter i Chinook och håller pastor där. Den lilla vackra kyrkan med prästhus tillhör skandinaverna på platsen, och kunna därför äfven vi i den kyrkan samla våra landsmän till gudstjänst såsom i vårt eget tempel.

I Skamokawa hölls gudstjänst onsdagskvällen den 15 dennes. Där begagnas det engelska språket numera. Man kan samla rätt många till en sådan gudstjänst, men högst få äro af hvad vi kalla vårt folk.

Astronomer och astrologer, som sysselsätta sig med att följa himlakropparnas gång och utröna deras hemligheter, spå vanligen i vädrret. Den lärde professor Matteucci förutsade, att den nya upptäckta planeten skulle stöta emot jorden i slutet af mars och möjligen sätta den i brand och förorsaka dess undergång. Detta skrifves den 9 april, och vår lilla värld går sin gilla gång. Bäst är att icke sätta det minsta förtroende till dylika teeknådarens förutsägelser. Gud regerar världslöppet.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,

MOSCOW, IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och
Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige65 "

Columbia.

VOL. VIII. No 6.

June 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datot ä adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot ä adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS ÄMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,
823 E. 5th st., Moscow, Idaho.
Pastor C. E. Friisk, vice ordförande,
811 So. 8th st., Tacoma, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.
Pastor Carl J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Bland högtider, som inom vår lutherska kyrka firas, intager konfirmationshögtiden ett framstående rum. Den högtiden visar sig alltid hafva stor dragningskraft, ty då konfirmation hålles fyllas vanligen templen till sista plats. Man vill gärna bevittna den i all sin enkelhet djupt gripande akten. Den väcker till nytt lif dyrbara oförgätliga minnen. Den manar ock till allvarlig själfpröfning. Icke kan någon, hvars samvete icke alldeles förhärdats af syndens härjningar, undgå att fråga sig själf, huru han hållit de heliga löften, som han en gång inför Herren och församlingen aflagt. Huru fröjdefullt vore det icke, om mängen, som förirrat sig från den rätta stråten, ville låta dylika högtidsstunder gå sig så till hjärtat, att han fattade och satte i verkställighet det beslutet: Jag vill stå upp och gå till min Fader. Dyre läsare, hur har du hållit dina konfirmationslöften? Inom flera af våra församlingar har redan hållits eller hålles i dessa dagar konfirmation med årets nattvardsbarn. Må

Herren få gifva dem sin nåd i rikt mått att de må blifva honom trogna hela lifvet igenom!

* * *

"Hans plats i kyrkan var sällan tom." "Jag har aldrig hört den minsta anmärkning mot hans lif och karaktär." Sådana vackra eftermälen kunna icke gifvas åt hvar man, som gått ur tiden. Men skönt är det, när det med sanning kan sägas så om aflidna. Då är det tillika ett vittnesbörd om tillvaron af en Guds kraft, som gjort sin makt gällande i en sådan människas lif. Ty att alltid fylla sin plats i kyrkan vid församlingens gudstjänster och för öfrigt troget tjäna i församlingen samt öfva en samvetsgrann renlefnad, det är icke i öfverensstämmelse med den fallna naturens böjelse. Att man gifvit Gud sitt hjärta, helgadt sitt lif, sina gåfvor och krafter i hans tjänst, hvilken kallelse man än i lifvet innehaft, det är det skönaste vittnesbörd, som någon kan önska sig. Men icke skall man göra så bara för det goda vittnesbördets skull, utan därför att Herren vill det och för sin egen timliga och eviga välfärds skull. Hurudant skall vårt eget eftermäle blifva, då vi icke äro mer?

* * *

Vår skolas direktion höll ett möte i Spokane och Coeur d'Alene den sista april och första maj. Alla medlemmarna voro tillstädes utom två, som icke kunde komma. Bland annat beslöts att genast skrida till verket med en byggnads uppförande. Framlagd ritning antogs. Denna byggnad kommer att kosta mellan tio och tolf tusen dollars, hvilket belopp redan är i sikte. Mr John Erickson valdes att hafva öfverinseende öfver bygget. Kontrakt på grundgräfningen utlämnades blott några dagar efter mötet och arbetet därpå vidtogs genast. Meningen är att ha byggnaden färdig, så att vi kunna öppna vår skola i den omkring midten af sept. månad. En enkel och billig byggnad för matinrättning är det ock afsikten att uppföra. Direktionen behandlade ock andra ärenden, som afsägo skolans väl. Det är oss en glädje kunna omtala ofvanstående nyhet för den ärade läsekretsen.

* * *

Icke så sällan få vi uppmuntran- de omdömen om tidningen från belätta prenumeranter. För en gång

skola vi anföra ett sådant. Så här skrifer en änka med 5 barn: "Tack för påminnelsen om prenumerationsafgiften. Så vill jag härmed sända 50 cents i frimärken för tidningen. Vill för ingen del vara den förutan; är alltid glad att se den komma. Jag, såsom en som har 5 minderåriga barn och har tio mil till vår kyrka, kan sällan bevista våra gudstjänster. Så är det så kärt att få sätta sig ner och läsa en predikan af våra snälla konferenspastorer. Må Herren välsigna vår tidning *Columbia* hvar helst den gästar."

* * *

Förliden månad utsände vi vänliga påminnelser till alla resterande prenumeranter. Vi hoppas de ock fingo ett vänligt mottagande och att hvar och en fortast görligt insänder till oss det lilla beloppet. Föreligger något misstag, så underrätta oss, och vi skola genast rätta. Alla medel sändas till redaktören.

* * *

För missionen.

Vår innerliga vädjan i maj-numret har burit åtminstone någon frukt. Jag hoppas dock, att det icke må stanna med detta! Missionskassans skuld har väl reducerats något, men icke på långt när utplånats. Här är rum för allas gåfvor! Käre läsare, låt mig icke bedja förgäfvets om en liten skärf! I skolen icke blifva fattigare genom att hörsamma min ödmjuka bön. Glädjens öfver tillfället och förmånen att på så sätt deltaga i Guds rikets verksamhet. Uppskjuten icke till i morgon, hvad som kan göras i dag. Insänden i dag eder gåfva, liten eller stor, till undertecknad!

Sedan redovisningen i förlidet nr, har jag haft glädjen mottaga följande bidrag:

A. Young, Astoria\$ 5.00
John Johnson, Troy 1.00
Allen Ramstedt, Moscow	.. 1.00
J. A. Ramstedt, Moscow	.. 1.00
Mrs N. J. W. Nelson, dito	.. 1.00
Mrs A. Ramstedt, dito50
Öfverskott i kollekt, dito	... 1.04
Förut redovisadt101.26

Summa till dato \$111.80

Ett hjärtligt tack till alla gifvare!

N. J. W. NELSON,
Moscow, Idaho.

Kyrkliga nyheter.

Tacoma. En ung man, Erik A. Lindgren, som vistats i Tacoma endast omkring två år, insjuknade i appendicitis för några veckor sedan, och fast läkarna hoppades genom operation, hvilken ock företogs, kunna rädda hans lif, visade det sig dock, att det var en sjukdom till döds. Han blef under sjukdomen framför allt annat angelägen om en sak, och det var att veta att hans synder voro honom förlättna och att han ägde nåd hos Gud. Han kämpade och bad, han hungrade och törstade efter Gud sin Frälsare. Det var kärt att få säga honom, att Jesus Kristus kommit i världen att frälsa syndare, och många andra trösterika frälsande sanningar ur Guds dyra ord. Med en hjärtlig begärlighet mottog han Herrens heliga nattvard, och innan hans lefnads sol släcktes, kunde han bekänna: Nu har jag frid med Gud och går till min Jesus, hvilket han betydade för mig. Det kändes mycket lugnesamt för brodern Nils C. Lindgren och systern Mrs. Adolf Anderson samt svägerska och sväger och sörjande vänner, att den aflidne fått en salig död. Så blifver det ock trösterikt för den sörjande fadern och fem syskon i Sverige samt vänner och bekanta att med sorgebudskapet få segerbudskapet, att han saligen afsomnat i tron på sin Frälsare. Han var född den 10 febr. 1885 i Bygdeå förs., Westerbottens län, Sverige, ankom till Amerika och Tacoma i maj 1905. Han dog den 25 april i en ålder af 22 år, 2 månader och 6 dagar. Begrafningen ägde rum från broderns hem, 1506 So. K st., söndags e. m. den 28 april. Många vänner förutom släktingarna voro tillstädes och nedlade många vackra blomstergårdar på och omkring hans bår. Jordfästningen förrättades å Tacoma grafgården. Herren är den rätte tröstaren och han har lagt den rätta tröstegrunden i sitt ord och vissheten om den dödes saliga hemförlofning.

Församlingen väntar om några månader hafva sin stora och välgjorda piporgel insatt och färdig för bruk i kyrkan, och att konferensen med församlingen skall förnjäs af dess toner, skickligt och konstnärligt frambragta af prof. A. Hedberg, församlingens orgelnist, under instudande allmänna missionsmöte den 15—20 oktober. Körsång och

instrumentalmusik vänta vi oss rikligen, tillika med uppbyggelse utaf predikningar, festtal och diskussioner. 25 årsfest skall ock under mötet firas af församlingen.

Dorkas- och ungdomsföreningarna samt sångkören äro i verksamhet med insamlandet af penningar för orgeln. Mrs S. Hedberg, en af församlingens äldre medlemmar, gladdes så mycket öfver beslutet att köpa piporgel, att hon genast erbjöd sig att gifva \$25 till orgelfonden, hvilka penningar redan äro inbetalda; andra hafva bidragit lika frikostigt, ja, t. o. m. ända från Illinois kom ett uppmanande bref från en person, som af tidningarna sett att vi ämnade köpa piporgel. Brevet inneslöt en anvisning på \$5. Heder och tack förtjäna och skola alla hafva, som hjälpa saken framåt.

Årets nattvardsbarn skola konfirmeras söndagen den 26 maj.

* * *

Immanuels-församlingen, Portland.

På extra stämman den 9 maj beslöt församlingen att gifva pastor Carl J. Renhard 3 månaders tjänstledighet i sommar, samt att kalla en studerande att förestå gudstjänsterna och hålla församlingsskola. Pastorn ämnar tillbringa sommarmanaderna i det nybildade samhället Carlsborg, Clackamas Co.

Konfirmation med årets nattvardsbarn hölls pingstdagen; Herrens h. nattvard firades på kvällen, äfvenså intagning af nya medlemmar i församlingen. Konfirmation hålles i Mist, Ore., på trefaldighets-söndag.

* * *

En välgörenhetsfest till förmån för vår under långvarig och obotlig sjukdom stadd unge landsman, Conrad Johnson, kommer att föreståttas af församlingens olika föreningar. Mr Johnson är väl bekant bland stadens svenskar och hans beklagliga ställning framkallar allmän sympati.

Anders O. Dahlbom.

Bethsaida-församlingen i La Conner sörjer en af sina allra frognaste och nyttigaste medlemmar. Han skildes hädan den 22 april, efter ett och ett halft år ha lidit af lungsof.

Mr Dahlbom föddes i Högsäter socken, Elfsborgs län den 12 aug. 1857. Han kom till Amerika 1880. Blef gift tre år senare. Kom till La Conner från Stillwater, Minn., 1890. Halftannat är senare återvände han och hämtade sin familj hit. Mer än en gång blef han hårdt nog pröfvad. En son omkom genom olyckshändelse. En gång brann deras hem ned till grunden.

Dahlbom var en utmärkt byggmästare. Han har byggt kyrka och prästhus och flera af samhällets största och elegantaste hem. Dessutom har han troget tjänat församlingen såsom diakon, sekreterare och kyrkväktare. Hans plats i kyrkan var sällan tom. Såsom församlingsmedlem, granne och väv var han ovanligt samvetsgrann, pliktfrogen, pålitlig och hjälpsam. Då vänskap och välvilja visades honom, uppskattade han det högt och kände sig djupt tacksam. Fast han bott i detta grannskap i 17 år, har jag aldrig hört den minsta anmärkning mot hans lif och karaktär. Båda måste ha varit i hög grad oklanderliga. Dock ansåg han sig icke därigenom rättfärdig. De två sista veckorna besökte jag honom ofta. Våra samtal voro för mig lärerika och kraftigt manande. Han var ofta orolig, djupt bekymrad om sin själs frälsning. Ingen annan har klandrat honom, men sig själf klandrade och anklagade han bittert, skoningslöst, nästan grymt. Icke därför att han bar hemliga synder på sitt samvete. Nej. I fråga om öfverträdelsesynder tycktes han med Paulus kunna säga: Jag vet intet med mig. Den synd, som brände och tryckte hans samvete, var att han ansåg sig alla dessa år hafva försummat Guds nåd i Kristus. Han hade från barndomen haft god kristendoms-kunskap, en gång blifvit rätt kraftigt väckt och ofta känt sig dragen och kallad och ändå aldrig på fullt allvar och ihärdigt sökt komma till full visshet om nåd och barnskap. Att söndagligen och äfven annars erbjudas Guds rika nåd och icke mottaga den, och detta år efter år, syntes honom nu förskräckligt. En gång, då hans själfanklagelse var ovanligt bitter, sade jag: Och dock — "Jesu Kristi, Guds Sons, blod reubar af *alla* synder." Han svarade med dödens allvar och eftertryck: Ja, *det är den enda trösten* i himmel och på jord. Jag önskade att alla köttsligt säkra, själfgodade och

egenrättfärdiga åhörare hade hört honom säga det. Det borde gått dem genom märg och ben.

En gång sade han, att han stundom känt sig kraftigt manad att söka Guds nåd, men har då tyckt att han icke visste hur han skulle bära sig åt. Men han tillade strax: "Pastorn har sagt det tydligt nog i sin predikan. Dessutom kunde jag ju sökt enskildt samtal, om jag menat allvar. Men i stället för att söka sådant samtal har jag undvikit det." Dyre läsare: är du viss om Guds nåd? Om icke, uppskjut ej till sotsängen att tala med din själsörjare därom. Mr Dahlbom beklagade bitterligen många, många gånger att han gjort det. Han måste nu misstänka att det var dödsfruktan, som dref honom. Och du torde icke ens få någon sotsång. Mr Dahlbom fann tröst i den *enda trösten*, att Jesu blod renar af all synd. Vid detta höll han sig fast. Men någon vidare glädje öfver Guds rika varma nåd tycktes ej få rum i hans hjärta. Det var fullt af bedröfvete, att han så länge försummat nåden. Sen till att ingen försummar Guds nåd. Sök nåd och visshet i tid, att du må få en riklig ingång i vår Herres och Frälsares eviga rike. Huru skola vi undfly, om vi icke akta en stor frälsning?

Begrafning firades den 24. Kyrkan var skönt prydd och full af folk, trots den bråda årstiden. Kistans lock kunde icke rymma alla de blommor vänskapen förärade.

Dahlbom efterlämnar hustru och två söner här, en äldrig moder, en broder och tre systrar i Minnesota.

Välsignadt vare hans minne!

Blifver den rättfärdige med plats salig, hvar blifver då den ogudaktige och syndaren?

G. A. ANDERSON.

Missionsmöte.

I Gooseberry höll Portland-distriktet missionsmöte den 29 april—1 maj. Valby-församlingens pastor, B. S. Nyström, samt pastorerna Renhard och Tolin från Portland voro tillstädes. Alla mötesdagarna gynnades af det vackraste väder.

Mötet tog sin början med engelsk gudstjänst måndagskvällen den 29 april, då pastorerna Tolin och Renhard predikade, den förre öfver Jak. 1: 17, den senare öfver Joh. 16: 7 ff. Gudstjänsten firades i ett skolhus nära Morgan, 25 mil norr om

kyrkan. Kl. 11 f. m. påföljande dag fortsattes mötet i kyrkan med skrift och nattvardsgång. Tolin höll skriftetal med ledning af ps. 22: 27. Många kommunicerade.

Gemensam middag spisades och därpå användes trenne timmar till samtal öfver ämnet: Den kristliga barnuppfostran. Till ledning för samtalet valdes Ef. 6: 1—4. Pastor Renhard inledde detsamma. Allt som sades var godt och åhördes med stor uppmärksamhet. Uppfostrans mål i tiden är, "att i en sund kropp må bo en sund själ", och för evigheten, att hvarje uppfostrare må kunna säga till Gud och Frälsaren: "Herre, här är jag och barnen som du gifvit mig att fostra." Mätte vi uppnå det målet!

Onsdagen den 1 maj hölls församlings-, ungdoms- och majfest hos Chas. Anderson, några mil sydost från kyrkan. På f. m. höll pastor Renhard missionspredikan öfver Rom. 1: 1—17, hvarvid framhölls och betonades vår skuld till andra, att evangelium må allestädes predikas, samt de kraf, som vår egen konferens' mission ställer på oss och huru vi möjligen skola kunna fullgöra det vi böra.

Under det borden dukades ute bland träden upptogs en subskription för vår hem- och konferensmission. Alla ville vara med och många tecknade sig för \$5. Därigenom steg summan fort och om en timma voro \$73 tecknade. En i sanning vacker summa för en liten församling på 10 kommunanter. Må detta goda exempel mana till efterföljd i hela konferensen! Blott vårt folk får veta hvad det är fråga om, så fattas icke penningar och vilja att gifva. Gud välsigne dem, som nu framburo detta frivilliga offer åt Herren!

Vårt missionsmöte i Gooseberry afslutades med program ute i det fria under det klarblå himlahvalvet. Hvar lyser väl solen klarare än öfver Gooseberry-samhällets vida åkrar, höjder och dalar, och därför var det så härligt, friskt och fridfullt därute denna maj. Detta högtidens sista program omväxlade med deklamationer, sång och tal. Ungdomen deklamerade och sjöng; pastor Tolin höll tal till barnen, pastor Renhard till ungdomen på engelska och mr F. A. Lundell till de äldre. Den senare slutade sitt tal med att väl framsäga ett manande poem för svenskan och svenskheten.

Så skall det låta. Pastor Nyström gjorde slutanmärkning och uttalade välsignelsen och så var högtiden slut. Glada och tacksamma skildes man åt. Mr Anderson, i och vid vars hem denna fest firades, har sitt hem vid en liten vattenbäck i dalen. Här har han sedan några och tjugu år haft sitt hem, och de träd han planterat nära sig vid bäcken bära nu frukt. Själfr har han varit såsom ett träd, planteradt vid vattenbäcken. Valby-församlingen, som för 21 år sedan stiftades af dr Norelius, firade sin första gudstjänst i Andersons hem, och till minne häraf vill man gärna ärligen fira gudstjänst där. Den älderstigne medlemmen värderar detta mycket, då han nu till följd af klen hälsa ej kan gå upp med de andra till kyrkan. Anderson är sedan två år tillbaka änklings, men vårdas af sina tvemme yngsta barn, en son och en dotter. Herren bär och hjälper intill åldern och till dess man varder grå.

Om Valby-församlingen i Gooseberry kan man i en mening säga, att hon, fastän liten, är den största i synoden. Man måste här ha mycket land under plojen om jordbruket skall löna sig. Här odlas förnämligast hvete, det enda man med vinst kan odla på detta vida högländ. Vårt folk äger från en till flera sektioner land, och det gör att man får långt till närmaste granne och äfven att hela settlementet blir omfångsrikt. Det räcker 40 mil från norr till söder. De som bo längst från kyrkan, ha 25 mil dit, men de infinna sig likväl till gudstjänst och klaga ej öfver att de ha för lång kyrkväg, hvilket väl somliga i städer göra, som måhända ej ha mer än 10 "blocks" till kyrkan. Vi pastorer fingo dessa dagar åka omkring 65 mil med skjuts, och det var ett riktigt nöje att få se sig om i detta i många afseenden säregna land bland bergen. Fölle här mera regn skulle ännu större skördar kunna inbärgas. Som det är går det dock bra och kan bli bättre med tiden.

Äfven genom *Columbia* vilja vi tacka alla, hos hvilka vi fingo gästa och hvilka skjutsade oss med sina snabbfotade springare, så ock församlingen för kollekten till reskasen.

Omkring Jerusalem (Gooseberry) äro berg, och Herren är omkring sitt folk ifrån nu och till evig tid. Ps. 125: 2. C. A. T.

Redovisning från konferens-
kassören.

INKOMSTER.

Konferensens mission:	
Westdala, Troy	\$ 3.00
Elim, Brush Prairie	7.00
Augustana, Portland	5.40
Gethsemane, Seattle	158.00
	<hr/>
	\$173.40
Hednamissionen:	
Sion, Moscow	6.05
Westdala, Troy	5.35
Cordelia, Lenville	2.17
	<hr/>
	\$ 13.57
Kvinnornas missionsförening:	
Valby, Gooseberry	9.05
Elim, Brush Prairie	4.00
Saron, Gresham	4.15
	<hr/>
	\$17.20
Augustana College:	
Elim, Brush Prairie	8.00
Synodens kassa:	
Saron, Gresham	1.80
	<hr/>
	Summa \$213.97

Portland, Ore., den 12 april 1907.

CARL J. RENHARD,

kassör.

Inkomster mellan den 10 april
och den 10 maj:

Från Aug.-syn. miss. styr.	108.00
insaml. gm <i>Columbia</i>	101.26
Westdala, Troy	29.90
Sion, Moscow	23.31
Cordelia, Lenville	2.00
Bethsaida, La Conner ..	41.25
Marshfield	14.35
Sion, Everett	39.20
Valby, Gooseberry	2.50
Astoria	4.15
Immanuel, Portland	53.86
Augustana, Portland	7.05
Gethsemane, Seattle	11.78

Summa \$438.61

Till följande ändamål:

Konferensens mission	\$399.31
Understöds-kassan	12.71
Professur i kyrkohistoria ..	14.81
Konferensens kassa	11.78

Summa \$438.61

CARL J. RENHARD, kassör.

Pastoralaförrättningar.

VIGDA.

Af pastor B. F. Bengtson den 1
febr.: Bernhard Sundbom och Mar-
garet Walström, båda från North
Bend, Ore.;den 25 april: Willjam Strong och
Hanna Johnson, båda från Marsh-
field, Ore..Af pastor J. Jespersion den 30
mars: Emil Carlson och Helga An-
derson, båda från Spokane;

den 4 april: Victor Ström och Ida

Johanna Jacobson, båda från Spo-
kane;den 20 april: Paul Paulson och
Sophie Hokala, båda från Spokane;
samma dag: Leonard Miller och
Hilia Koivisto, båda från Spokane;
samma dag: Matt Johnson och
Emma C. Swanson, båda från Spo-
kane;den 4 maj: Adolf Edward Eng-
ström och Tulli Johnson, båda från
Spokane;den 12 maj: John Edward Land-
berg och Wilhelmina Blomquist, bå-
da från Spokane.Af pastor Martin L. Larson den
6 april: John T. Curtis från Ballard
och Clara Berg från Seattle;den 17 april: Carl Oscar N. An-
derson och Ella Maria Albin, båda
från Seattle;den 20 april: Gustaf Pahikainen
och Hilma Aksila, båda från Seattle;samma dag: William Anderson
och Wilhelmina Björklund, båda fr.
Seattle;den 23 april: Karl Emanuel West-
lund och Jennie Elida Nelson, båda
från Getchell, Wash.;den 26 april: Nels P. Haff och
Naemi S. Norberg, Edmonds, Wash.;den 1 maj: Charles Harvey Alli-
son och Estella May Atteberg;den 4 maj: Matts Leander Forst
och Emma Mattson;samma dag: Frank Goodmurphy
och Mary Maud Montgomery;samma dag: John Pukkinen och
Emelia Suomi; de fyra sista paren
från Seattle.Af pastor Carl J. Renhard den 23
april: Charles J. Wirkkala och Hilja
Luodes;den 27 april: Edward Ölund och
Ellen Paulson.

DÖTTA.

Af pastor B. F. Bengtson den 17
febr.: Wive Maria, dotter till mr
och mrs Efraim Enegren, Coos Ri-
ver;den 7 april: Fredrik Rolf, son
till mr och mrs Victor Anderson,
North Bend;den 24 april: John Edward, son
till mr och mrs John Linros, Ten
Mile.Af pastor J. Jespersion den 22
mars: Cecil Leonard, son till mr
och mrs Svan August Peterson, Spo-
kane;den 30 mars: Vienna Ida, dotter
till mr och mrs Oscar Jarvi, Spo-
kane;

den 7 april: Ina Irene, dotter till

mr och mrs Otto Hytiainen, Spo-
kane;den 14 april: Rose Lotten Elisa-
beth, dotter till mr och mrs Scheri-
ne, Spokane;den 18 april: Lester Elsworth,
dotter till mr och mrs Anders K.
Schmidt, Spokane.Af pastor Gustaf E. Rydquist den
10 mars: Ellen Johannah, dotter till
mr och mrs August Johnson;den 14 april: Alfred Ruben, son
till mr och mrs Herman Sanderson;den 5 maj: Charles Napoleon, son
till kapten och fru Charles Larson;samma dag: Richard Jerome, son
till mr och mrs John J. Olson;samma dag: Anna Pauline, dot-
ter till mr och mrs William Beck.Af pastor N. J. W. Nelson den 10
maj: Clarence Ernest, son till mr
och mrs Charlie Flieger, Moscow;den 12 maj: David Reynold, son
till mr och mrs N. A. Nelson, Mos-
cow;samma dag: Elsie Frances, dotter
till mr och mrs John H. Johnson,
Moscow.Af pastor C. A. Tolin den 7 ap-
ril: Carl Walter, son till mr och mrs
Chas. Olin, Cascade Locks, Ore.;den 17 april: Anna Maria, dot-
ter till mr och mrs John Kellberg,
Warren, Ore.Af pastor Martin L. Larson den
24 april: Edith Lovisa, dotter till
mr och mrs Daniel Finell, Kenny-
dale, Wash.;samma dag: Roy Olof, son till mr
och mrs Gustaf Hokanson, Seattle;den 28 april: Phillip Julius, son
till mr och mrs Julius Ohman, Se-
attle;den 2 maj: Olga, dotter till mr
och mrs Edward Johnson, Seattle.Af pastor Carl J. Renhard den 21
april: Fredrika Maria, dotter till
mr och mrs Emil J. Hawkins;samma dag: Bessie Elvira, dotter
till mr och mrs Albert W. Olson.

JORDEFÄSTADE.

Af pastor B. F. Bengtson den 12
febr.: Andrew Hanelius, 62 år;den 1 mars: Arthur och Ida
Holm, barn 1 månad gamla;den 24 april: Arvid Daniel Mat-
son, 3 år och 2 månader.Af pastor Martin L. Larson den
8 april: R. Louis Walleen, 62 år,
Seattle;den 15 april: Eva Elin Johnson,
1 år, Seattle;den 30 april: Otto Hellström, 27
år, Seattle;

den 5 maj: Elin Emelia Williams, 3 år, Seattle.

Af pastor Gustaf E. Rydquist den 10 april: Elizabeth Anderson, 63 år;

den 12 april: John Anselm Jacobson, 43 år;

den 10 maj: Ernstina Fredrika Seafeldt, 83 år;

den 11 maj: Ida La Fromboise, 24 år.

Af pastor Carl J. Renhard den 12 april: Mrs Brita Martinson, 30 år;

den 19 april: George Lauritz Jeppson, 20 år, Fish Hawk, Ore.;

den 23 april: Carl F. Johnson, 68 år.

Lars Gustaf Anderson.

Personalia.

Den saligt hädangångne Lars Gustaf Anderson föddes i Ving, Vestergötland, den 24 april 1836. Här fick han redan i unga år anställning såsom handelsman och företog i detta ätende flera resor till Norge. År 1857 ingick han äktenskap med Lovisa Johannesdotter och från detta äktenskap efterlämnar han sonen John Viktor i Washington, Minn., och dottern Sofia Offenlock i Chicago, Ill. Efter första hustruns fränfalle ingick han äktenskap med Sofia Larsdotter. Från detta äktenskap efterlämnar han den sörjande makan samt 6 barn: två söner, pastor C. A. Wendell i Rockford, Ill., och Lehman Wendell, samt fyra döttrar, pastorsfruar P. S. Miller i Chandlers Valley, Pa., och C. E. Frisk härstädes samt Bessie och Ida. År 1869 ankom han med familj till Sycamore, Ill., där han såsom landtbrukare uppehöll sig till år 1890, då han för att desto lättare kunna bibringa sina barn en grundlig bildning flyttade till Rock Island och bosatte sig i närheten af vårt gemensamma läroverk. Här arbetade och uppoffrade han af alla krafter till dess det efterlängttade målet så vidt möjligt var blef uppnådt. I augusti månad 1902 anlände han med hustru och fyra barn till Tacoma, och afsonnade han här stilla och fridfullt kl. 1/8 fredags aftonen d. 12 april.

Herr Anderson har under hela lifstiden varit känd såsom en rättskaffens och pålitlig man. Då han bosatte sig i Sycamore, Ill., fanns där ingen svensk luthersk församling på denna ort. Det var då icke

ovanligt att på söndagsmorgonen få se honom begifva sig åstad till De Kalb för att där få höra Guds ords predikan. Att detta innebar en vandring på närmare 16 engelska mil, förhindrade honom icke från att besöka Guds hus. Då församling sedermera stiftades i Sycamore, var han en ibland de stiftande medlemmarna, och hvarhelst han sedan besatte sig, var tanken på församlingssammansättning en bland de första som sysselsatte honom. Med sitt andliga lif förde han aldrig något väsen, men att det var för honom någonting mer än en yttre form blef allt mera tydligt ju längre han lefde. En församlingslärare var för honom en Guds tjänare och respekterades såsom sådan, äfven om han icke alltid kunde instämma i dennes tankar och handlingar. Under sjukdomstiden upptogs han allt mer och mer af en innerlig längtan efter gemenskap med sin Frälsare. Guds ord blef för honom allt mer och mer dyrbart och ingenting var för honom kärare, än att få lyssna till de rika nådelöftena. Liksom han under lifstiden arbetat och uppoffrat för andra, så fick han under lidandets tid nåd att stilla och tåligt bida sin Herres ankomst, och i samma mån som det skynde därute, ljusnade det där inne.

Hans sista dagar voro för anförvanterna vid hans sjukläger märkliga helgdagar med afseende på hans andliga tillstånd och förhållande till Gud och Frälsare, och många och sköna äro vittnesbörden och bönerna från hans hjärta och mun.

Offa hördes han i ensambeten tala, såsom hade han haft någon att samtala med, och det var den dyre Frälsaren han då talade till. Lindrigt löstes jordebänden och lugnt, stilla och fridfullt insomnade han såsom barnet somnar i sin moders famn. Han bad om ett saligt möte med alla de sina där hemma hos Herren i härligheten.

Enligt den aflidnes uttalade önskan, kommer hans stoft att jordas å familjegravplatsen i Sycamore, Ill., där begrafningen ägde rum den 28 april. Hans son, pastor Wendell i Rockford, som rest hit för att bjuda sin fader ett sista farväl, men kom några timmar för sent, förde kvarlevorna med sig vid sin återresa.

Med anledning af dödsfallet hölls en högtidlig sorgegudstjänst sön-

dags e. m. den 14 april. Den börjades med afsjungandet af ps. 473 (de 3 1:ta verserna); därefter följde bibelläsning och bön af pastor Larsen från Seattle och liktal på svenska. Kören sjöng "Säll är den", hvar efter liktal hölls på engelska af pastor Hawkins från Olympia. Prof. Hedberg sjöng ett solo, hvar på personalia upplästes. Akten afslöts med uppläsandet af psalmen 477. Församlingen sjöng de sista verserna af ps. 473, hvar på de närvarande kastade en sista blick på de välkända dragen af den hädangångne.

En mängd blomstergårdar prydde kistan. Han hade själf valt psalmerna, som sjöngos vid sorgegudstjänsten.

Genom Guds makt bevaras vi.

En litet ord till konfirmander.

Du har gått genom löftets ort för att beträda en helig väg.

Den vägen har framtiden för sig, både för tid och evighet.

I ett betydelsefullt ögonblick af ditt lif, har du med dina tros- och trohetslöften beträddt en salig väg, och vid Herrens altare har du fått kasta af dig syndernas börda och fått hämta kraft och rosekost för vandringen. Tänk, hvad som ligger framför dig! O, hvilken välsignelse, att få taga *ett* steg på lifvets väg, men hvilken härlig fortsättning som väntar! Vägen håller, den hvilat trygg på eviga grundvalar, en väg, som Jesus banat och öppnat änyo till fadershemmet för en syndig värld.

Men huru skall jag kunna hålla vägen? tänker du i ditt hjärta. Huru kunna vandra värdigt Kristi evangelium och i kärlek till Gud och nästan?

Låt nu icke dessa tankar nedtrycka dig! Vägen håller, Guds löften hålla, Jesus går före, och du får följa efter. *Genom Guds nåd och med Guds hjälp*, så sade du i dina löften. Där, i de orden möta dig, du svage pilgrim, två mäktiga och barnhärtiga fadersarmar, som kunna både leda och bära, förläta och frälsa.

Se då icke på din svaga tro och ditt syndiga hjärta, frukta icke heller så för faror och frestelser, som synas möta å alla sidor. Sök med tanke och hjärta, med blick och bön din Gud och Frälsare och säg, både när det är vackert väder och oväder: Här är jag! Du, Gud, har kallat

mig vid namn och tagit min svaga hand i din. Nu är det din sak att föra mig igenom. Gör nu det! Hjälp mig! Förlåt mig! Bevara mig! Led mig, fräls mig!

Och Jesu löfte skall bevisa sig stå fast: *Ingen skall rycka dem ur min Faders hand!* E. R.

Himmelens gator börja på jorden.

Jag läste en dag en bok, i hvilken jag påträffade uttrycket: "Himmelens gator börja på jorden." Detta är sant. Himmelen är icke så af lägsen, som många tänka. Himmelen är platsen för fullkomlig helighet, för syndfritt tjänande, för evig härlighet; och det finnes intet som så kan bereda oss för himmelen som hvilan, den Jesus gifver. Himmelen måste vara i oss, innan vi äro i himmelen, och för den som hvilar i Jesus, har himmelen börjat redan här nere. Enok hade mycken gemenskap med himmelen under det han vandrade med Gud på jorden, och han hade endast att fortsätta denna heliga vandring för att ändtligen verkligt vara i himmelen. Denna värld är en del af vår Herres stora hus, hvaraf himmelen är den öfversta våningen. Några af oss skola kanske förrän vi ana få höra Herrens kallelse: "Kommen högre upp!" Med hvilken glädje skola vi då icke inträda i vår eviga hvila!

Där eder skatt är.

Under en järnvägsresa satt en troende man tillsammans med några unga män, hvilka han icke kände. De talade lifligt om affärer, om att vinna eller förlora, om bästa sättet att komma till rikedom och sådant mer. Då han en stund hört på dem, vände han sig till den, som lifligast tagit del i samtalet, och sade, att då han med intresse hört på, hvad de talat om, önskade han till dem framställa en fråga med afseende på vinst och förlust och bad, att de ville ägna denna fråga en stunds uppmärksamhet. Den unge mannen svarade helt artigt och bad att få höra frågan. Den troende mannen bad honom då, att eftersom han syntes så van att beräkna vinst och förlust, skulle han söka göra sig reda för, hvad det skulle gagna en människa, om hon kunde vinna hela världen, men toge skada till sin själ? Djup tystnad följde på denna fråga, som icke

blef besvarad. Den unge mannen lämnade snart tåget, men det omätliga värdet af en människosjäl och obetydligheten af hvarje jordisk fördel i jämförelse därmed stannade kvar i hans själ och lämnade honom ingen ro, förrän han sökte och fann frälsning genom tron på Jesus Kristus.

D. U. T.

Se, jag står för dörren och klappar.

När en människa öppnar sitt hjärta för världens förströelser, blir hjärtat förödt, genom penningbegär och penningedyrkan, kallt och hårdt, genom låga lidelser och syndiga tankar, orent, förgiftadt och mörkt.

Men där utanför står *en*, som klappar och vill komma in! Hvem? Icke en person i trasor, som behöver hjälp, utan en rik, som har mycket att gifva.

Det är ej den stränge, hårda fordringsägaren, som klappar på hos gäldenären, utan han, som sönderrifvit skuldebrevet på korstrådet. Det är ej en fiende, utan vännen, Frälsaren. Det är vännen, hvit och röd, utkorad bland mång tusen.

Han klappar genom samvetet, ordet och skickelserna i lifvet. Öppna för honom, öppna i dag, och det skall blifva nattvard; du skall få smaka och se, huru god och ljuflig Herren är, du skall få förlåtelse för alla dina synder, du skall få frid, glädje och evigt hopp.

Anden själf vittnar med vår ande.

Rom. 8: 16.

Guds Helige Ande vittnar först och främst, att jag tror Guds ord, att jag blifvit rätteligen väckt, att jag hatar och fördömer de synder, jag förr älskade och ursäktade, att jag af hjärtat erkänner och ångrar mitt djupa syndaelände och framför allt, att jag antager Kristi försoning såsom full betalning för alla mina kända och okända, ångrade och oångrade synder. Han lär mig att af hjärtat förlåta och älska mina fiender, ehuru jag känner en förkärlek för dem som hålla sig till Guds ord. Han lär mig hysa medlidande med sin nästa i hans syndaelände och nöd. Detta och annat mera vittnar Guds Ande och min ande.

Afrikas pingstlilja.

I mörka Afrika en lilja blommar, en lilja, som en profetia är om himmelsk pingst, en evig sol och sommar,

som kommer jordens barn allt mera när.
I tårars dal, bland vilddjur, törnen, stoft
en enda natt hon sprider ljuflig doft.

I natten med sitt dunkel och sin dinma
hon står så hvit liksom en brud och lyss.

Uti den ljusa, klara morgontimma
hon vissnar ned vid solens första kyss.

Hon är af regn och sol från himlen född,
hon blir i jordens stoft så snart förödd.

Min unge vän, det är vår Herres vilja,
att du skall blomma uti Herrens hus.
Du vara skall din Jesu hvita lilja och vända kalken emot sol och ljus.
I jordens natt med synder, kif och split
du dofta skall och stråla ren och hvit.

Det kan du blott, om du bor källan nära
och tvär din själ i himlens regn och dagg.

Du måste hvarje dag din dopdräkt bära,
ty annars blir du snart en törnetagg.
Håll dig i tron vid Herrens nattvardsbord,
så skall du dofta på en syndfull jord.

Och skulle själfva dödens bleka stämpel
snart tryckas på din unga varma kind,
så bär din färd till himlens ljusa tempel.

Där vås du aldrig mer af öknens vind —

De liljor, som växt upp ur Kristi blod,

de blomma evigt invid lifvets flod.

NILS HYLANDER.

En skön bekännelse.

På ett sjukhus låg en yngling nära döden. Sjuksköterskan satt vid hans säng, och då hon såg, att han inte hade långt kvar, lade hon sin hand på hans hufvud och sade: "Min unge vän, är ni redo att möta Gud?" Den unge mannens ögon öppnades långsamt, ett ljuft leende spred sig öfver hans drag, då han svarade: "Jag är redo, syster, ty Gud har länge bott här", därvid läggande sin hand på sitt hjärta. "Menar ni", sade sjuksköterskan sakta, "att Gud bor och regerar i

ert hjärta?" "Ja", sade han med ett ljuft tonfall i rösten. Därpå låg han en stund helt tyst med handen alltjämt på hjärtat, till dess han med ett: "Herren vare lof" utandades sitt lif.

Lycklige unge man! Lyckliga alla de, som i lif och i död kunna bekänna, att Gud bor i deras hjärtan!
D. U. T.

Minnesord.

Du unge vän, var vänlig mot din nästa,
och döm ej, förrän du dig själf har dömt.

Låt ovänskap ej i ditt sinne gästa,
och kväf det hatet, som ditt hjärta gömt.

* * *

Vid Jesu hjärta vill jag hvila,
där har jag ljudlig ro,
när här så ensam jag mig känner,
och det är svårt att tro.
Han släpper icke det svaga barn,
fast djupt det fallit i syndens garn.

Då alla vänner hafva flyktat,
och stöden brutits ner,
och allt, som förr mitt hjärta bundit,
nu hänfullt mot mig ler,
hos dig, min Jesus, det finnes frid,
för stormigt hjärta till evig tid.

UNNL.

* * *

Den, som reser sig hvarje gång
han faller, har hopp att någon gång
bli stående; inte den, som nöjer sig
med att ligga, då han fallit.

* * *

Säkerheten är den största af alla
våra faror.

För absolut säkerhet
och 4 per cent. intresse
insätt edra besparingar i

First Trust Company

—Skandinavisk Bank.—

H. MELGARD, kassör.
Moscow, Idaho.

Prenumerera nu
på vår kyrkas tidningar

AUGUSTANA

THE YOUNG

LUTHERAN'S COMPANION

UNGDOMSVÄNNE

ADRESSERA:

AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, kor,
Hattar, Herreklädnings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmate-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minnhandlare med

Tyger, Kläder och Skor
SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Bihålligt förlag af tafflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW

Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, - - - - IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för bifv,
fläsk, färkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historik,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

The Idaho Meat Market

Svensk köttbod.

Allt som tillhör affären alltid på lager.
Moderata priser. Redbar behandling.
Gör mig ett besök!

CARL F. ANDERSON, ägare

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

MOSCOW STEAM LAUNDRY

Just head it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Julietta,
Lenore,
Peck,
Culdesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,

"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor